

Moștenirea vieneză a „Văduvei vesele” de Lehar

(Grigore Constantinescu – 3 septembrie 2016)

Cu prima zi a lunii septembrie, semnele de bun augur ale unei noi stagiuni sunt marcate de o premieră care are menirea de a susține o inaugurare fastuoasă datorită mai multor argumente.

Managerul Operei Naționale București își afirmă astfel noile proiecte, reunind o parte din principiile aplicării reorganizării instituției, ca teatru muzical național de primă dimensiune. Remarcăm astfel inițiativa cooptării unei participări regizorale de renume internațional, prin invitarea maestrului Andrei Șerban care, după Oedipe-ul bucureștan, semnase în ultimii ani succese remarcabile la Opera națională ieșeană. De asemenea, datorită unei atente selecții ce poartă semnele experienței, doamna manager Beatrice Rancea a analizat și acceptat nume interpretative importante ale operelor din Iași și Cluj, care s-au alăturat celor bucureștene într-o distribuție națională. Pe afișul premierei vizionate la început de septembrie, figurează prezența realizatorilor Daniela Dima – regizor asociat, Anca Lupeș – scenografie, Andreea Gavrilu – coregrafie, Andrei Șerban manevrând împreună cu Lucian Țurcanu, Nicolae Stancu – light design, Vlad Conta – dirijor.

Opțiunea pentru opereta lui Lehar, „Văduva veselă”, indică pentru noi inițierea, la început de secol XX, a perioadei istorice proprii României moderne, cu toate realitățile turbulente care ar putea inspira o versiune contemporană a celebrei operete vieneze, construite acum pe caracteristicile, de la o zi la alta, mentalităților societății de azi. Andrei Șerban, împreună cu Daniela Dima, s-au orientat către o adaptare de actualitate a libretului original, scotocind în modelele literare oferite de scrieri ale lui Miron Radu Paraschivescu și Andrei Pleșu. Textul este variabil, cu jocul de dialecte – german, englez, francez, român – destinat să „europenizeze” derularea replicilor și ideile originale prin care scena se adresează spectatorilor. Pentru aspectul artistic al reprezentației, observăm o soluție care forțează sonoritatea sălii Operei, prin amplificarea reglată tehnic a vocilor, egalizarea contactelor auditive, varietatea registrelor și chiar unele singulare defecte de emisie. Primele planuri ale distribuției profită de aceste condiții, abil, muzical și actoricește. Vorbim de soprana Ana Maria Donose, o Hanna Glavary cu glas și rang de vedetă, tenorul Tiberius Simu, Danilo, ofertant vocal și spectaculos scenic. În vecinătatea lor evoluează promițător Marta Sandu și Andrei Fermeșanu, capabili a reliefa multe melodii ale partiturii. Galeria de personaje urmează planurilor principale, cu variate portretizări care susțin acțiunea. Inspirat în verva declamatorie și mișcarea sa parțial coregrafică, Claudiu Bleonț – Njegus, face mai mult, Valentin Vasiliu este mai pitoresc ca personaj, conducând această paradă multiplă, în care privirea asistenței se oprește asupra Gabrielei Daha, Tatiane Purcaru și cuplului ieșean Robert Buzilă, Ovidiu Manolache.

Afișul avertiza că, pentru prima dată, „Văduva veselă” este cea dintâi coproducție a teatrului bucureștan cu cel din capitala Moldovei, ceea ce se concretizează prin întâlnirea și colaborarea respectivelor mijloace artistice: baletul, orchestra și corul Operei Naționale Iași, precum și asistenții de regie, scenografie, maestrul de cor, dirijor de orchestră și pregătirea muzicală ai aceluiași teatru.

Rezultatul luxuriant al premierei din Capitală argumentează în ansamblu opțiunea regizorului Andrei Șerban pentru capodopera centenară a lui Franz Lehar și modul în care managerul Beatrice

Rancea susține logistica reușitelor, conform moralei finale: „Văduva renunță la moștenire căsătorindu-se. În schimb, cel de al doilea soț primește, folosind cu succes, averea pierdută de ea”.